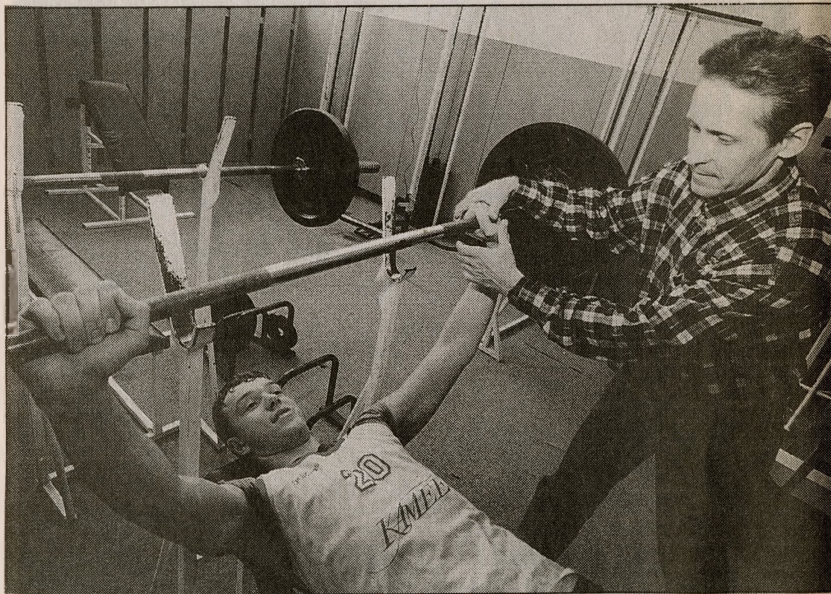

Tallinna Pedagoogikaülikooli rekreatsiooniõppejõud René Meimer koolitab tulevase aktiivse puhkuse sisustajaid.

MARKO MUMM

Elukutselised meelelahutajad otse ülikoolist

Sügisest õpib Tallinna Pedagoogikaülikoolis rühm tudengeid, kelle tulevaseks tööks on aktiivselt sisustada inimeste vaba aega.

"Kõik ei taha oma vaba aega telerita või niisama logeldes surnuks lüüa," arwab Tallinna Pedagoogikaülikooli rekreatsiooniõppejõud René Meimer. Neile tulebki appi rekreatsioonispetsialist ehk teisisõnu vaba aja korraldaja. Meimer on ka ise poolteist aastat Soomes selles ametis töötanud.

"Paremat nime eesti keeles meie erialale ei ole," nendib Meimer. "Nõukogude ajal olid küll suuremates asutustes ametis kultuurimetoodikud ja

spordiinstruktorid, aga nemad tegutsesid vaid oma kitsas valdkonnas. Rekreatsioonikorraldaja tööpõld on tunduvalt laiem." Sinna kuulub nii sportimine kui ka taastusravi, vaimne meelelahutus ja pidutsemine.

Samuti peab tulevane vaba aja korraldaja toime tulema ka selliste trendikate spordialadega nagu purjelauasõit, süsta- ja jalgrattamatkad, loodusretked, golf, *benjihüpped*, lumelauasõit. Kui klient soovib, tuleb ta juhatada näitusele, kontserdile, teatrisse ja organiseerida muudki kultuurilist meelelahutust. Kõik see nõuab spetsialistilt kultuurielu tundmist, võõrkeelte oskust, avatud maailmakäsitlust ja laia silmaringi, aga ka head sportlikku vormi.

Lisaerialana on vaba aja juhiks saanud Pedagoogikaülikoolis õppida kaks aastat. Sellest õppeaastast on rekreatsioonikorraldus täiesti iseseisev eriala kehakultuuriteaduskonna all. Esimesel kursusel peavad tudengid läbima ülikooli ja kehakultuuriteaduskonna üldained. Osa õpingutest toimub ka laagrites, näiteks sellel talvel on plaanitud viiepäevane laager Otepääl.

Õppetöö kestab kolm aastat ja kõik õppekulud tuleb tudengitel endal maksta. "See, et riik meid ei toeta, sai kohe alguses selgeks. Kui te oma raha eest tahate, siis olge head," kommenteerib Meimer riigi suhtumist.

Semestris peab tudeng maksma 7000 krooni. "Skeptikuna mõtlesin, et

kes see tuleb oma raha eest niisugust asja õppima," tunnistab Meimer, lisades, et vastuvõtutingimused siiski koostati – juhiks, kui mõni peaks huvi tundma. Sooviavaldajaid tuli aga üllatuseks kokku 62, pooled neist pääsesid ka läbi konkursisõela.

Meimer ei usu, et rekreatsioonikorraldaja kui uudne spetsialist võiks pärast ülikooli töötada jääda. Tööpakkujatena näeb ta mitmesuguseid turismifirmasid, aga ka puhke- ja taastamiskeskusi, loodusparksid, spordiklubisid, hotelle. "Juba praegu käivad meie tudengid praktiliselt näiteks Lahemaa rahvusparkis, kus on lausa puudus inimestest, kes poleks mitte ainult giidid, vaid organiseeriks külastajatele muudki

meelelahutust," räägib Meimer, lisades, et turul peaks ruumi olema ka oma vaba aja sisustamise firma loomiseks.

Tulevikus on plaanis rekreatsioonikorralduse erialal võimaldada ka bakalaureuseõpet. Mõttes on korraldada rekreatsioonikursusi inimestele, kes juba tegutsevad vaba aja sisustamisega seotud aladel. Kursused on kavas seostada Euroopa Liidu programmi European Animator'iga, mille Eesti-poolseks koordinaatoriks on Meimer. Programmi eesmärk on animaatorite (pr k *animateur* – elustaja) ehk turistide vaba aja korraldajate koolitus.

MARGO KIKAS,

Tallinna Pedagoogikaülikooli teabekorraldusjuht